

[Niels Eriksen.]

at de forlader det i stort tal. Den prognose, professor Vibe-Pedersen for halvandet år siden stillede om landbrugets rekrutteringsproblem, som er optrykt i landbokommisionens sidste betænkning, og som jeg går ud fra alle medlemmer har læst, blev af mange anset for at være for pessimistisk. Efter at have set de sidste oplysninger om antallet af unge under uddannelse, tror jeg, man må sige tværtimod, for der er kun en årgang af en størrelse på knap 1.500 unge til at gå ind som selvstændige ejere eller brugere af landbrug, men skulle vi opretholde det brugsantal, vi har i dag, skulle der være 4 gange så mange til rådighed. Disse tal fortæller om nødvendigheden af, at der bliver større frihed til sammenlægning og samdrift og til, at landbruget i det hele taget finder sin fremtidige struktur.

Skal vi have en chance for at fastholde de unge, vi har tilbage, er det også nødvendigt, at forslaget om finansieringsstøtte hurtigt kommer til behandling. Det hører meget nøje sammen med de lovforslag, vi her behandler. De unge må have krav på klart at kunne se, hvilke muligheder de vil få for finansiering ved etablering af et rationelt landbrug. Jeg vil derfor kraftigt henstille, at vi nu trækker i arbejdstøjet og hurtigt får landbrugsforslagene færdigbehandlet i udvalget; det skal ikke mangle på velvillig indstilling fra vor side til at få dette klaret.

H. C. Toft: Jeg skal ved denne førstebehandling henvise til de udtalelser, jeg på mit partis vegne fremsatte om forslaget til lov om landbrugsejendomme og forslaget til lov om ændringer i lov om udstykning og sammenlægning m. m. af faste ejendomme ved folketingets behandling af disse lovforslag i april og oktober måned. Nu da vi behandler dem for tredje gang, vil jeg understrege, at den udvikling, som er sket i den forløbne tid, efter min opfattelse yderligere opfordrer til, at man følger de synspunkter, vi fra det konservative folkepartis

side har givet udtryk for ved de to tidligere lejligheder. Der bliver færre til at overtage de bestående bedrifter, og bedriftsenhederne må være større, hvis de, der har etableret sig, skal kunne få et ordentligt udkomme.

Jeg har bemærket, at flere og flere i diskussionen landet over siger, at det ikke er arealets størrelse, men bygningsstørrelsen, der er afgørende for, om man kan have en stor omsætning inden for det enkelte landbrug. Jeg må selvfølgelig give dem, der siger dette, ret i, at sådan kan man godt bedømme det, men når vi ikke her i landet etablerer fabriker og andre virksomheder, f. eks. møbelproduktion, med statsstøtte, kan man heller ikke på andre områder forlange statsstøtte til oprettelse af en virksomhed. Derfor er det min opfattelse, at vi i højere grad, i væsentlig grad, må lægge vægt på, at der er en vis forbindelse mellem det jordareal, der hører til en ejendom, og bygningsinvesteringerne, i alt fald når det drejer sig om statsstøttede investeringer.

Den konservative folketingsgruppe vil derfor i den kommende tid i særlig grad lægge vægt på, at vi støtter de unge, der skal til at etablere sig i landbrugserhvervet; det er dem, der har de store vanskeligheder med at komme i gang, og det er efter min opfattelse ofte finansieringsproblemet, der jager dem væk fra landbruget, også de unge, der gerne ville øve en landmandsgerning i deres manddomsår.

Vi går til udvalgsbehandlingen af disse to lovforslag, som jeg her har omtalt, med vilje til et sagligt arbejde, men jeg vil gøre opmærksom på, at jeg ikke er enig i den betragtning, man fra visse sider ofte har givet udtryk for, nemlig at nu kan vi tage det i små trin, ændre loven igen i 1970-71 — ja, for et år siden foreslog landbrugsministeren endda, at loven skulle ændres i 1969-70. Det er efter min opfattelse bedre at tage et større skridt nu, så vi kan få frit råderum i et større åremål; på denne måde kan man bedre undgå fejlinvesteringer, end hvis man tit og ofte reviderer denne lovgivning.